

SVETI LEOPOLD BOGDAN MANDIC

vineri, 17 iulie 2020

Iz života svetaca…

Mjesec svibanj mjesec je posve en Djevici Mariji, mjesec molitve krunice i lita-nija Majke Božje. No, ovog mjeseca u katoli kom kalendaru vidimo i imena drugih nama dragih svetaca. Odmah na po etku je sv. Josip, zaštitnik radnika, zatim je spomen sv.Filipa i Jakova, 22. svibnja je sv. Rita, zaštitnica nemogu ih situacija. A sredinom mjeseca je poznati hrvatskih svetac, sv. Leopold Bogdan Mandi . esto smo u našim crkvama dobivali sli ice I molitve upu ene ovom svecu. Odluka da o njemu pišemo došla je i zato što je ovaj svetac ove godine, uo i blagdana Lurdske gospe koji se svake godine slavi 11. velja e (februara), proglašen zaštitnikom onih koji boluju od zlo udnih bolesti.

Sitan rastom ali velih duhom, sveti Leopold Bogdan Mandi ro en je 12. Svibnja 1866 u Herceg Novom kao jedanaesto od dvanaestoro djece u obitelji Petra i Karoline Mandi . Ve od djetinjstva pokazuje znakove da e svoj život posvetiti Bogu. U njegovom rodnom mjestu, Herceg Novom, kapucinski je samostan tada potpadao pod venecijansku provinciju a mladi Bogdan u dobi od 16 godina odlazi u kapucinsko sjemeništeu u Udine (Italija), nakon dvije godine stupa u novicijat u samostanu Bassano di Grappa i tamo postaje lan kapucins-kog reda i uzima ime fra Leopold. Studira teologiju u Padovi i Veneciji i postaje sve enih 1890. Iako se htio vratiti u rodni kraj poglavari su mu dodijelili druge dužnosti. Tako je bio I poglavar samostana u Zadru, Rijeci I Kopru.

Zadnjih etrdeset godina života proveo je u Padovi, u Kapucinskom samostanu, satima ispovjedaju i vjernike. A dolazili su mu i obi ni ljudi, ali ili poznati, ugledni velikaši. DOLazili su tako i radnici, i student, profesori, intelektualci, vojnici, ali i redovnici i redovnice, sve enici, biskupi. Cijeli je život molio i radio na izgradnji mostova me u ljudima a napose me u crkvama, Isto nom i Zapadnom, jer je trpio zbog podjele kršana.

Zapravo, svoju je svetost postigao još za života, u ispovjedaonici, u kojoj je neumorno slušao, tješio, savjetovao, duhom podizao oronule, tužne, beznadne i svima govorio da je Bog lje nik i da imaju vjeru, da vjeruju.

Napustio je ovaj svijet 30 rujna 1942, u Padovi, u Italiji, a na njegov je pogreb došlo skoro 170.000 ljudi koji su vikali: “Umro je Svetac! – Il Santo!”, kao što je narod vikao i na pogrebu Ivanu Pavlu II. narod tako er vikao: “Il Santo! Subito!”.

Godinu dana nakon njegove smrti po ela su se doga ati udesa. Službeno su priznata tri udesna ozdravljenja. Jedno od njih je ozdravljene Elze Raimondi koja je болоvala od teške tuberkuloze i ve je bila otpuštena iz bolnice bez nade da može ozdraviti. No Elza preporu ila sv. Leopoldu, molila ‘devetnicu’ i pri kraju te devetnice sv. Leopold joj se ukazao i rekao da e ozdraviti i ona je drugi dan ustala, a lije nici su konstatirali da je ozdravili.

Njegov je grob prvo bio na gradskom groblju, ali kako su po eli dolaziti ljudi i moliti kasnije su njegovi posmrtni ostaci preneseni u grobnu kapelicu u crkvi svetog Antuna Padovanskog u Padovi. Proglasio ga je blaženim papa Pavao VI. Godine 1976., a papa Ivan Pavao II. Proglasio ga je svetm 16. Listopada 1983. Spomendan je svetog Leopolda 12

svibnja.

Zaštitnik je ispovjednika i mnogih župa, crkava, kapele diljem svijeta a od ove godine i zaštitnik oboljelih od zloćudnih bolesti.

Živimo u teškim vremenima, svijetom hara virus kojemu zasada nema lijeka, stoga se s punom vjerom obratimo svetom Leopoldu i molimo ga da se moli za nas, za našu zdravlje i zaštitu, imajmo vjeru i vjerujemo, kako nas poučava ovaj svetac naših dana: "Imajte vjeru i život će vam biti dobar, smiren i kranski. Imajte vjere i naći ćete iscrpan odgovor na sva svoja pitanja i sva vašu iskustvenja postat će podnošljiva a bol će se preobraziti u svjetlost!"

Maria Lacchici